

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

25 juni 2018

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2018/C 221/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2018/C 221/02	Mål C-24/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Ungern) den 8 januari 2018 – István Bán mot KP 2000 Kft., Edit Kovács	2
2018/C 221/03	Mål C-75/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 6 februari 2018 – Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	2
2018/C 221/04	Mål C-126/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 16 februari 2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	3
2018/C 221/05	Mål C-173/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 6 mars 2018 – FS mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	5
2018/C 221/06	Mål C-183/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Polen) den 9 mars 2018 – Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) mot Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku	5

2018/C 221/07	Mål C-189/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungern) den 13 mars 2018 – Glencore Agriculture Hungary Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	6
2018/C 221/08	Mål C-195/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Polen) den 19 mars 2018 – brottmål mot B.S.	7
2018/C 221/09	Mål C-220/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Tyskland) den 27 mars 2018 – ML	8
2018/C 221/10	Mål C-222/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungern) den 18 mars 2018 – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. mot Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet	9
2018/C 221/11	Mål C-231/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Oldenburg (Tyskland) den 3 april 2018 – bötesmål mot NK	10
2018/C 221/12	Mål C-259/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Spanien) den 11 april 2018 – Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. mot Asendia Spain, S.L.U.	11
2018/C 221/13	Mål C-272/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 20 april 2018 – Verein für Konsumenteninformation mot TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG	11
2018/C 221/14	Mål C-275/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Tjeckien) den 23 april 2018 – Milan Vinš mot Odvolací finanční ředitelství	12
2018/C 221/15	Mål C-304/18: Talan väckt den 4 maj 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien	13

Tribunalen

2018/C 221/16	Mål T-431/12: Tribunalens dom av den 3 maj 2018 – Distillerie Bonollo m.fl. mot rådet (Dumpning — Import av vinsyra med ursprung i Kina — Ändring av den slutgiltiga antidumpningstullen — Partiell interimsoversyn — Talan om ogiltigförklaring — Direkt och personligen berörd — Upptagande till prövning — Fastställande av normalvärdet — Konstruerat normalvärde — Ändring av metoden — Individuell behandling — Artikel 2.7 a och artikel 11.9 i förordning (EG) nr 1225/2009 (nu artikel 2.7 a och artikel 11.9 i förordning (EU) 2016/1036) — Anpassning av verkningarna i tiden av en ogiltigförklaring)	15
2018/C 221/17	Mål T-241/16: Tribunalens dom av den 4 maj 2018 – El Corte Inglés mot EUIPO– WE Brand (EW) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket EW — Äldre EU-ordmärke WE — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	16
2018/C 221/18	Mål T-574/16: Tribunalens dom av den 3 maj 2018 – HK mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Pensioner — Efterlevandepension — Villkor för beviljande — Villkor avseende att äktenskapet har varat en viss tid — Samboförhållande — Artikel 17 första stycket i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna)	16

2018/C 221/19	Mål T-653/16: Tribunalens dom av den 3 maj 2018 – Malta mot kommissionen (Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar som innehas av kommissionen — Handlingar som härrör från en medlemsstat — Handlingar som utväxlats inom ramen för ett kontrollsystem för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs — Artikel 113 i förordning (EG) nr 1224/2009 — Allmänhetens tillgång till följd av en ansökan från en icke-statlig organisation — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till prövning — Motiveringskyldighet — Lojalt samarbete — Val av rättslig grund)	17
2018/C 221/20	Mål T-622/16: Tribunalens dom av den 3 maj 2018 – Gall Pharma mot EUIPO– Pfizer (Styriagra) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Styriagra — Äldre EU-varumärke VIAGRA — Otillbörlig fördel av eller det äldre varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé — Artikel 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning (EU) 2017/1001))	18
2018/C 221/21	Mål T-721/16: Tribunalens dom av den 8 maj 2018 – Luxottica Group mot EUIPO – Chen (BeyBeni) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket BeyBeni — Det äldre nationella figurmärket Ray-Ban — Relativt registreringshinder — Skadlig inverkan på renomméet — Artikel 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning (EU) 2017/1001))	18
2018/C 221/22	Mål T-2/17: Tribunalens dom av den 3 maj 2018 – J-M. e hijos mot EUIPO – Masi (MASSI) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — Ansökan om EU-varumärket MASSI — Det äldre nationella ordmärket MASI — Artikel 56.3 i förordning (EG) nr 207/2009 (numera artikel 63.3 i förordning (EU) 2017/1001) — Rättskraft — Artikel 53.1 a och artikel 8.2 c i förordning nr 207/2009 (numera artikel 60.1 a och artikel 8.2 c i förordning 2017/1001) — Välkänt varumärke i den mening som avses i artikel 6a i Paris-konventionen)	19
2018/C 221/23	Mål T-34/17: Tribunalens dom av den 4 maj 2018 – Skyleader mot EUIPO – Sky International (SKYLEADER) (EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-figurmärket SKYLEADER — Bevisning som åberopats vid annulleringsenheten har inte beaktats — Artikel 76.2 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 95.2 i förordning (EU) 2017/1001) — Artikel 51.1 a i förordning nr 207/2009 (nu artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001) — Regel 40.5 i förordning (EG) nr 2868/95 (nu artikel 19.1 i delegerad förordning (EU) 2017/1430))	20
2018/C 221/24	Mål T-187/17: Tribunalens dom av den 4 maj 2018 – Bernard Krone Holding mot EUIPO (Mega Liner) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Mega Liner — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001) — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 första meningen i förordning nr 207/2009 (nu artikel 94.1 i förordning 2017/1001))	21
2018/C 221/25	Mål T-188/17: Tribunalens dom av den 4 maj 2018 – Bernard Krone Holding mot EUIPO (Coil Liner) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Coil Liner — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001) — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 första meningen i förordning nr 207/2009 (nu artikel 94.1 i förordning 2017/1001))	21

2018/C 221/26	Förenade målen T-193/17, T-194/17 och T-195/17: Tribunalens dom av den 3 maj 2018 – CeramTec mot EUIPO – C5 Medical Werks (Formen på en del av en höftprotes m.m.) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — Tredimensionellt EU-varumärke — Formen på en del av en höftprotes — EU-figurärke föreställande en del av en höftprotes — EU-varumärke bestående av en rosa färgnyans — Återkallelse av ansökningar angående ogiltighet och avslutande av ogiltighetsförfaranden — Varumärkesinnehavarens överklaganden med yrkande om ogiltigförklaring av beslut genom vilka förförandena avslutats — Överklagandet har avvisats vid överklagandenämnden — Artikel 59 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 67 i förordning (EU) 2017/1001))	22
2018/C 221/27	Mål T-200/17: Tribunalens dom av den 3 maj 2018 – SB mot EUIPO (Personalmål — Tillfälligt anställda — Avtal om tidsbegränsad anställning — Beslut att inte förnya avtalet — Invändning om rättsstridighet — Motiveringskyldighet — Omsorgsplikt — Diskriminering på grund av ålder)	23
2018/C 221/28	Mål T-463/17: Tribunalens dom av den 3 maj 2018 – Raise Conseil mot EUIPO (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärket RAISE — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001) — Särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning — Artikel 7.3 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 7.3 i förordning 2017/1001) — Artikel 52. 1 och 52.2 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 59.1 och 59.2 i förordning 2017/1001))	23
2018/C 221/29	Mål T-354/15: Tribunalens beslut av den 19 april 2018 – Allergopharma mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Statligt stöd — Stödordning i form av befrielse från tillverkarrabatter på vissa läkemedel — Beslut i vilket en stödordning förklaras vara förenlig med den inre marknaden — Villkoret personligen berörd ej uppfyllt — Rättsakt som medför genomförandeåtgärder — Avvisning)	24
2018/C 221/30	Mål T-916/16: Tribunalens beslut av den 23 april 2018 – Winkler mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Överföring av nationella pensionsrättigheter — Förslag om tillgodoräknande av pensionsgrundande tjänsteår — Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas — Rättsakt som inte går någon emot — Uppenbart att talan ska avvisas)	25
2018/C 221/31	Mål T-234/17: Tribunalens beslut av den 3 maj 2018 – Siberian Vodka mot EUIPO – Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket DIAMOND ICE — Det äldre EU-ordmärket DIAMOND CUT — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/2001 — Uppenbart att överklagandet helt saknar rättslig grund)	25
2018/C 221/32	Mål T-298/17: Tribunalens beslut av den 18 april 2018 – Iordăchescu m.fl. mot parlamentet m.fl. ("Talan om ogiltigförklaring — Direktiv 2014/40/EU — Tillnärmning av lagstiftning — Tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter — Frist för väckande av talan — För sent inkommen ansökan — Skadeståndsyrkande — Ansökan genom vilken talan väcks — Åsidosättande av formkrav — Avvisning — Behörighet saknas")	26
2018/C 221/33	Mål T-203/18 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 3 maj 2018 – VQ mot ECB (Interimistiskt förfarande — Ekonomisk och monetär politik — Tillsyn över kreditinstitut — Uppgifter som ges ECB enligt förordning (EU) nr 1024/2013 — ECB:s befogenhet — Särskilda befogenheter — Administrativa sanktioner — Offentliggörande — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamt föreligger inte)	27
2018/C 221/34	Mål T-230/18 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 4 maj 2018 – Czarnecki mot parlamentet (Interimistiskt förfarande — Institutionell rätt — Europaparlamentets vice talman — Parlamentets beslut att entlediga en vice talman — Ansökan om interimistiska åtgärder — Föreläggande — Avvisning)	27

2018/C 221/35	Mål T-186/18: Talan väckt den 14 mars 2018 – Abaco Energy m.fl. mot kommissionen	28
2018/C 221/36	Mål T-224/18: Talan väckt den 11 april 2018 – PV mot kommissionen	29
2018/C 221/37	Mål T-225/18: Talan väckt den 1 april 2018 – Manéa mot CdT	31
2018/C 221/38	Mål T-237/18: Överklagande ingett den 9 april 2018 – Martini-Sportswear mot EUIPO – Olympique de Marseille (M)	32
2018/C 221/39	Mål T-251/18: Talan väckt den 23 april 2018 – IFSUA mot rådet	33
2018/C 221/40	Mål T-257/18: Talan väckt den 24 april 2018 – Iberpotash mot kommissionen	34
2018/C 221/41	Mål T-259/18: Överklagande ingett den 23 april 2018 – Zakłady Chemiczne "Siarkopol" Tarnobrzeg mot EUIPO – EuroChem Agro (Unifoska)	35
2018/C 221/42	Mål T-264/18: Överklagande ingett den 27 april 2018 – Gruppo Armonie mot EUIPO (mo.da) . . .	36
2018/C 221/43	Mål T-272/18: Överklagande ingett den 27 april 2018 – EBM Technologies mot EUIPO (MobiPACS)	36
2018/C 221/44	Mål T-278/18: Överklagande ingett den 4 maj 2018 – Nemius Group mot EUIPO (DENTALDISK) .	37

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2018/C 221/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 211, 18.6.2018

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 200, 11.6.2018

EUT C 190, 4.6.2018

EUT C 182, 28.5.2018

EUT C 166, 14.5.2018

EUT C 161, 7.5.2018

EUT C 152, 30.4.2018

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Begäran om förhandsavgörande framställd av Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Ungern) den 8 januari 2018 – István Bán mot KP 2000 Kft., Edit Kovács

(Mål C-24/18)

(2018/C 221/02)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Parter i det nationella målet

Kärande: István Bán

Svarande: KP 2000 Kft., Edit Kovács

Tolkningsfråga

Utgör det en inskränkning i strid med artiklarna 49 och 63 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt med en lagstiftning i en medlemsstat som rättsligt upphäver – utan ekonomisk ersättning – en nyttjanderätt till jordbruks- eller skogsmark, när en ny ägare inom ramen för ett exekutionsförfarande förvärvar den fastighet som nyttjanderätten avser och när brukaren av marken inte uppburit stöd för jordbruks- eller landsbygdsutveckling för marken i fråga, finansierat av Europeiska unionen eller den nationella statsbudgeten, som är villkorat av att marken måste brukas under en viss lagstadgad period?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungern) den 6 februari 2018 – Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-75/18)

(2018/C 221/03)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Parter i det nationella målet

Klagande: Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 49 FEUF, 54 FEUF, 107 FEUF och 108 FEUF tolkas på så sätt att de utgör hinder för en nationell åtgärd inom ramen för vilken medlemsstatens lagstiftning (lag om en särskild skattskyldighet för telekommunikationer) får till följd att den faktiska skattebördan överförs på skattskyldiga med utländska ägare? Är denna verkan indirekt diskriminerande?
- 2) Utgör artiklarna 107 FEUF och 108 FEUF hinder för en medlemsstats lagstiftning som föreskriver en skyldighet att betala en progressiv skatt på ett företags omsättning? Är en sådan lagstiftning indirekt diskriminerande om den får till verkan att den faktiska skattebördan, i de högsta skatteskalorna, i huvudsak belastar skattskyldiga med utländska ägare? Utgör denna verkan ett förbudet statligt stöd?
- 3) Ska artikel 401 i mervärdesskattedirektivet ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning som gör en åtskillnad mellan utländska och inhemska skattskyldiga? Ska den särskilda skatten anses vara en omsättningskatt? Med andra ord, är denna skatt förenlig med mervärdesskattedirektivet eller inte?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungern) den 16 februari 2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Fellebbviteli Igazgatósága**

(Mål C-126/18)

(2018/C 221/04)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i det nationella målet

Klagande: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

- 1) Ska en medlemsstats rättspraxis anses vara förenlig med bestämmelserna i unionsrätten, enligt rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ (nedan kallat mervärdesskattedirektivet) (särskilt mot bakgrund av dess artikel 183) och med effektivitetsprincipen, principen om direkt effekt och likvärdighetsprincipen, när man enligt denna rättspraxis, vid en granskning av de relevanta bestämmelserna på området dröjsmålsranta, utgår från premissen att den nationella skattemyndigheten inte har gjort sig skyldig till någon överträdelse (underlåtelse) – det vill säga inte har varit i dröjsmål avseende utbetalning av icke återbetalbar mervärdesskatt avseende förvärv som inte betalats av de beskattningsbara personerna – eftersom de nationella bestämmelser som står i strid med unionsrätten var i kraft vid den tidpunkt då den nationella skattemyndigheten fattade beslut och EU-domstolen först mycket senare angav att det kriterium som angavs i dessa nationella bestämmelser inte var förenligt med unionsrätten? I nationell praxis betraktades således tillämpningen av detta i nationell rätt fastställda rekvisit som rättsenligt, trots att det var oförenligt med unionsrätten, tills den nationella lagstiftaren formellt upphävde det.

- 2) Ska en medlemsstats praxis anses förenlig med unionsrätten, särskilt bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet (särskilt mot bakgrund av dess artikel 183) samt likvärdighetsprincipen, effektivitetsprincipen och proportionalitetsprincipen, när medlemsstaten enligt denna praxis, vid prövningen av relevanta bestämmelser på området dröjsmålsränta, gör en åtskillnad mellan, å ena sidan, en situation där den nationella skattemyndigheten med stöd av de nationella bestämmelser som då var ikraft – vilka dessutom var oförenliga med unionsrätten – inte har återbetalat skatten, och, å andra sidan, en situation där myndigheten i strid med dessa nationella bestämmelser inte har återbetalat skatten, och medlemsstaten när det gäller storleken på dröjsmålsräntan på den mervärdesskatt vars återbetalning inte har kunnat begäras inom en rimlig tidsperiod till följd av ett kriterium i nationell rätt som EU-domstolen förklarar oförenligt med unionsrätten gör skillnad mellan två olika perioder, så tillvida att
- de beskattningsbara personerna, under den första perioden, endast har rätt att uppbära dröjsmålsränta med en räntesats motsvarande den basränta som tillämpas av centralbanken, med beaktande av att de ungerska skattemyndigheterna, eftersom ungerska bestämmelser som är oförenliga med unionsrätten fortfarande var ikraft vid den tidpunkten, inte handlat på ett rättsstridigt sätt genom att inte tillåta betalning, inom en rimlig tidsfrist, av den mervärdesskatt som ingår i fakturorna, medan
 - under den andra perioden, ränta ska betalas motsvarande två gånger den basränta som tillämpas av centralbanken – som för övrigt är tillämplig för att undvika förseningar enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning – endast för den försenade betalningen av den dröjsmålsränta som motsvarar den första perioden?
- 3) Ska det anses förenligt med unionsrätten, med artikel 183 i mervärdesskattedirektivet och med effektivitetsprincipen att en medlemsstat som utgångsdatum för beräkningen av upplupen dröjsmålsränta (sammansatt ränta eller ränta på ränta) i enlighet med medlemsstatens motsvarande bestämmelser för försenad betalning av dröjsmålsränta på innehållen skatt i strid med unionsrätten (ränta på mervärdesskatt, i detta fall återbetalning) inte tillämpar det datum då ränta på mervärdesskatt börjar löpa (återbetalning), utan en senare tidpunkt, i synnerhet med beaktande av att kravet på ränta på innehållen skatt som inte återbetalats i strid med unionsrätten utgör en subjektiv rättighet som följer direkt av själva unionsrätten?
- 4) Ska det anses förenligt med unionsrätten, med artikel 183 i mervärdesskattedirektivet och med effektivitetsprincipen att en medlemsstat handlar så att en beskattningsbar person måste framställa en självständig begäran i händelse av krav på upplupen ränta på grund av dröjsmål från skattemyndighetens sida, medan i andra fall av krav på dröjsmålsränta någon sådan självständig begäran inte föreskrivs för att ränta ska beviljas på skattemyndighetens eget initiativ?
- 5) För det fall förevarande fråga ska besvaras jakande: Är det förenligt med unionsrätten, med artikel 183 i mervärdesskattedirektivet och med effektivitetsprincipen att en medlemsstat handlar så att beviljande endast får ske av sammansatt ränta (ränta på ränta) motsvarande försenad betalning av ränta på innehållen skatt i strid med unionsrätten enligt förklaring av EU-domstolen (ränta på mervärdesskatt, i detta fall återbetalning) om den beskattningsbara personen inger en extraordinär begäran genom vilken ränta inte konkret begärs, utan beloppet motsvarar förvärv som inte betalats som ska erläggas just vid tidpunkten för upphävandet i den interna rättsordningen av den bestämmelse i medlemsstaten som stred mot unionsrätten som föreskrev en skyldighet att hålla inne mervärdesskatten på grund av denna uteblivna betalning, även om den ränta på mervärdesskatt som utgör grunden för kravet på den sammansatta räntan i den del det avsåg deklaraionsperioder före den extraordinära begäran redan förfallit till betalning och fortfarande inte hade betalats?
- 6) För det fall föregående fråga ska besvaras jakande; Är en medlemsstats praxis förenlig med unionsrätten, med artikel 183 i mervärdesskattedirektivet och med effektivitetsprincipen, när denna praxis leder till en förlust av rätten att uppbära sammansatt ränta (ränta på ränta) motsvarande dröjsmål med betalningen av räntan på innehållen skatt i strid med unionsrätten enligt EU-domstolens förklaring (ränta på mervärdesskatt, i detta fall återbetalning) för de krav på ränta på mervärdesskatt som inte rör den deklaraionsperiod avseende mervärdesskatt som berörs av den preklusionsfrist som fastställts för att inge en extraordinär begäran, eftersom denna ränta ska anses ha förfallit tidigare?
- 7) Ska en medlemsstats praxis anses förenlig med unionsrätten och med artikel 183 i mervärdesskattedirektivet (särskilt med beaktande av effektivitetsprincipen och karaktären av den subjektiva rättigheten att kräva ränta för den skatt som felaktigt tagits ut och som inte återbetalats) om medlemsstaten genom denna praxis slutgiltigt fråntar en beskattningsbar person möjligheten att kräva ränta på innehållen skatt enligt en nationell bestämmelse som senare fastställts stå i strid med unionsrätten och som förbjöd krav på mervärdesskatt avseende bestämda förvärv som inte betalats på så sätt att

- [enligt denna praxis] kravet på ränta inte ansågs grundat vid den tidpunkt då fordran kunde ställas på [återbetalning] av skatten, med hänvisning till att den bestämmelse som senare förklarades strida mot unionsrätten ännu var giltig (på den grunden att det inte hade skett någon försening och att skattemyndigheten endast hade tillämpat den lagstiftning som var i kraft),
 - och senare, när den bestämmelse som begränsade rätten till återbetalning och förklarats oförenlig med unionsrätten hade upphävts i den interna rättsordningen, preskription ansågs föreligga [enligt denna praxis]?
- 8) Ska en medlemsstats praxis anses förenlig med unionsrätten, med artikel 183 i mervärdesskattedirektivet och med effektivitetsprincipen om enligt denna praxis möjligheten att göra anspråk på dröjsmålsränta som ska betalas på den ränta på mervärdesskatt (återbetalning) som avser den beskattningsbara personen för den skatt som inte återbetalats vid den tidpunkt då den ursprungligen kunde begäras enligt en bestämmelse i den inhemska rätten som senare förklarades oförenlig med unionsrätten, för hela perioden mellan 2005 och 2011, är avhängig av att den beskattningsbara personen befinner sig i en situation då vederbörande kan begära återbetalning av mervärdesskatten för den beskattningsperiod under vilken den nationella bestämmelse som stred mot den aktuella unionsrätten upphävdes i den nationella rättsordningen (september 2011), även om betalningen av räntan på mervärdesskatten (återbetalning) inte skulle ha skett före denna tidpunkt och inte heller skett därefter, före den tidpunkt då talan väcktes vid den nationella domstolen?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungern) den 6 mars 2018 – FS mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Mål C-173/18)

(2018/C 221/05)

Rättegångsspråk: *ungerska*

Hänskjutande domstol

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i det nationella målet

Klagande: FS

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfråga

Ska unionsrätten tolkas på så sätt att skattemyndigheten, i samband med en kontroll i efterhand, inte kan utesluta möjligheten att de beskattningsbara personerna väljer att omfattas av den befrielse från mervärdesskatt som gäller för små företag?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Polen)
den 9 mars 2018 – Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) mot
Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku**

(Mål C-183/18)

(2018/C 221/06)

Rättegångsspråk: *polska*

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku

Parter i det nationella målet

Sökande: Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Svarande: Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

Tolkningsfrågor

1. Ska bestämmelserna i artiklarna 1 a, 9.3, 20.1 och 20.2 b i rådets rambeslut 2005/214/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff⁽¹⁾ tolkas så, att det avgörande, som ingetts för verkställande, i vilket ett bötesstraff påfördes en juridisk person ska verkställas i den verkställande staten, trots att de nationella bestämmelser som införlivar rambeslutet inte föreskriver någon möjlighet till verkställande av ett avgörande som påför en juridisk person en sådan påföljd?
2. Vid ett jakande svar på den första frågan: Ska begreppet "juridisk person" som används i artikel 1 a och artikel 9.3 i rådets rambeslut 2005/214/RIF tolkas
 - a. enligt den utfärdande statens lagstiftning (artikel 1 c),
 - b. enligt den verkställande statens lagstiftning (artikel 1 d),
 - c. som ett självständigt unionsrättsligt begrepp,

och således så att begreppet även omfattar en filial till en juridisk person, trots att en filial till en juridisk person som inte har någon rättskapacitet i den verkställande staten?

⁽¹⁾ EUT L 76, 2005, s. 16.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern)
den 13 mars 2018 – Glencore Agriculture Hungary Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Fellebbviteli Igazgatósága**

(Mål C-189/18)

(2018/C 221/07)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i det nationella målet

Klagande: Glencore Agriculture Hungary Kft.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

- 1) Ska bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet⁽¹⁾ samt, i samband med dessa, den grundläggande principen om rätten till försvar och artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, tolkas så att de utgör hinder för en medlemsstats bestämmelser och en nationell praxis med stöd av dessa enligt vilka de slutsatser, inom ramen för en kontroll av parterna i rättsförhållandet (avtal, transaktion) vilken rör skattskyldigheten, som skattemyndigheten har dragit efter ett förfarande som genomförts hos en av parterna i detta rättsförhållande (fakturautfärdaren i huvudärendet) och som innebär en omkvalificering av rättsförhållandet, beaktas ex officio av skattemyndigheten vid en kontroll av en annan part i rättsförhållandet (mottagaren av fakturorna i huvudärendet), då den andra parten i rättsförhållandet inte har några rättigheter, i synnerhet inga rättigheter knutna till dess egenskap av part, i ursprungskontrollförfarandet?

- 2) Om domstolen skulle besvara den första frågan nekande, ska då bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet och, i samband med dessa, den grundläggande principen om rätten till försvar och artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna tolkas så att de utgör hinder för en nationell praxis som möjliggör ett sådant förfarande som avses i tolkningsfråga 1 så att den andra parten i rättsförhållandet (mottagaren av fakturorna) inte, i ursprungskontrollförfarandet, förfogar över rättigheter knutna till egenskapen av part och således inte heller kan utöva en rätt till överprövning inom ramen för ett kontrollförfarande vars slutsatser ska beaktas ex officio av skattemyndigheter i kontrollförfarandet avseende den andra partens skattskyldighet och kan beaktas till nackdel för denne, eftersom skattemyndigheten inte har ställt de handlingar som är relevanta beträffande den kontroll som gjorts hos den första parten i rättsförhållandet (utfärdaren av fakturorna), särskilt de handlingar som ligger till grund för slutsatserna, protokollen och de administrativa besluten, till den andra partens förfogande utan endast gett denna part information om en del av handlingarna i form av en sammanfattning, varvid skattemyndigheten således endast indirekt gett denna andra part kännedom om handlingarna, genom att göra ett urval utifrån dess egna kriterier över vilka denna andra part inte kan utöva någon kontroll?
- 3) Ska bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet samt, i samband med dessa, den grundläggande principen om rätten till försvar och artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, tolkas så att de utgör hinder för en nationell praxis enligt vilken de slutsatser, inom ramen för den kontroll av parterna i rättsförhållandet som avser skattskyldigheten, som skattemyndigheten drar efter ett förfarande som genomförts hos fakturautfärdanden varvid det konstaterats att denna fakturautfärdare har deltagit i ett aktivt skattebedrägeri ska beaktas ex officio av skattemyndigheten vid kontrollen av fakturamottagaren, eftersom denna mottagare inte, i det kontrollförfarande som genomförts hos fakturautfärdaren, förfogar över rättigheter knutna till dennes egenskap av part, och således inte heller kan utnyttja någon rätt till överprövning inom ramen för det kontrollförfarande vars slutsatser ska beaktas ex officio av skattemyndigheten i kontrollförfarandet avseende mottagarens skattskyldighet och kan läggas mottagaren till last samt eftersom [skattemyndigheten] inte ställer de relevanta handlingarna från den kontroll som genomförts hos fakturautfärdaren, särskilt de handlingar som ligger till grund för slutsatserna, protokollen och de administrativa besluten, till mottagarens förfogande utan endast ger denne information om en del av dessa, i form av en sammanfattning, varvid skattemyndigheten således endast indirekt ger mottagaren kännedom om handlingarna, genom ett göra ett urval utifrån sina egna kriterier över vilka mottagaren inte kan utöva någon kontroll?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Polen) den 19 mars 2018 – brottmål mot B.S.

(Mål C-195/18)

(2018/C 221/08)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Part i det nationella målet

B.S.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim

Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi

Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Tolkningsfråga

Ska artikel 2 i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker,⁽¹⁾ jämförd med bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan,⁽²⁾ tolkas så, att en produkt för vilken maltextrakt, glukossirap, citronsyra och vatten använts för vörtframställning kan vara öl framställt med malt enligt KN-nummer 2203 i Kombinerade nomenklaturen, även om andelen omältade ingredienser i vörten är dominerande i förhållande till mätlade ingredienser och glukossirap har tillsatts i vörten före jäsningen, och vilka kriterier bör vara vägledande för att fastställa den andel i vörten av mätlade eller omältade ingredienser som krävs för att produkten ska kunna godtas som öl enligt KN-nummer 2203?

⁽¹⁾ EGT L 316, 1992, s. 21; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 100.

⁽²⁾ EGT L 256, 1987, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Tyskland) den 27 mars 2018 – ML

(Mål C-220/18)

(2018/C 221/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Brottmål mot:

ML

Tolkningsfrågor

- 1) Vilken betydelse har det vid tolkningen av ovannämnda bestämmelser⁽¹⁾ att frihetsberövade personer i den utfärdande medlemsstaten har tillgång till rättsmedel med avseende på deras förhållanden under frihetsberövanden?
 - a) Om den verkställande rättsliga myndigheten med avseende på vissa grupper av personer eller vissa fängelser har bevis för systematiska eller allmänna brister i förhållandena under frihetsberövanden i den utfärdande medlemsstaten, kan en verklig risk för omänsklig eller förnedrande behandling av den eftersökta personen, vilken skulle göra ett överlämnande otillåtet, i sådana fall, med beaktande av ovannämnda bestämmelser, uteslutas redan på den grunden att sådana rättsmedel har införts, utan att det är nödvändigt att kontrollera förhållandena under frihetsberövanden närmare?
 - b) Har det i detta avseende betydelse att Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna med avseende på sådana rättsmedel anser att det inte finns något belägg för att dessa rättsmedel inte skulle ge frihetsberövade personer realistiska förutsättningar att förbättra bristfälliga förhållanden under frihetsberövanden?
- 2) För det fall svaret på fråga 1 innebär att frihetsberövade personers tillgång till sådana rättsmedel, utan närmare kontroll av den verkställande rättsliga myndigheten av de konkreta förhållandena under frihetsberövanden i den utfärdande medlemsstaten, inte räcker för att en verklig risk för omänsklig eller förnedrande behandling av den eftersökta personen ska kunna uteslutas:
 - a) Ska ovannämnda bestämmelser tolkas så, att den verkställande rättsliga myndighetens kontroll av förhållandena under frihetsberövanden i den utfärdande medlemsstaten ska omfatta samtliga fängelser och andra kriminalvårdsanstalter i vilka den eftersökta personen kan komma att placeras? Gäller detta även när den eftersökta personen enbart tillfälligt eller övergående placeras i vissa fängelser? Eller räcker det att kontrollera det fängelse i vilket den eftersökta personen, enligt uppgift från myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten, sannolikt och under större delen av tiden kommer att vara placerad?

- b) Är det härvid i varje enskilt fall nödvändigt att göra en omfattande kontroll av förhållandena under frihetsberövanden, vilken fastställer såväl den yta som varje frihetsberövad person förfogar över som andra förhållanden i samband med förvar? Ska de förhållanden under frihetsberövanden som fastställs på detta sätt bedömas på grundval av praxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna i domen *Muršić/Kroatien* (dom av den 30 oktober 2016, nr 7334/13)?
- 3) För det fall svaret på fråga 2 också innebär att den verkställande rättsliga myndighetens kontroll ska omfatta samtliga fängelser som kan komma ifråga:
- a) Kan den verkställande rättsliga myndighetens kontroll av förhållandena under frihetsberövanden i samtliga fängelser som kan komma i fråga bli överflödigt om den utfärdande medlemsstaten lämnar en allmän försäkran om att den eftersökta personen inte riskerar att utsättas för omänsklig eller förnedrande behandling?
- b) Eller kan den verkställande rättsliga myndigheten istället för att kontrollera förhållandena under frihetsberövanden i samtliga fängelser som kan komma i fråga, besluta att ett överlämnande är tillåtet under förutsättning att den eftersökta personen inte utsätts för sådan behandling?
- 4) För det fall svaret på fråga 3 också innebär att utfärdandet av försäkringar och uppställandet av villkor inte räcker för att den verkställande rättsliga myndighetens kontroll av förhållandena under frihetsberövanden i samtliga fängelser som kan komma i fråga i den utfärdande medlemsstaten ska bli överflödigt:
- a) Omfattar den verkställande rättsliga myndighetens kontrollskyldighet förhållandena under frihetsberövanden i samtliga fängelser som kan komma i fråga även när de rättsliga myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten meddelat att den eftersökta personen, om omständigheterna tillåter det, inte kommer att vara placerad i dessa fängelser längre än tre veckor?
- b) Gäller detta även om den verkställande rättsliga myndigheten inte kan fastställa huruvida denna uppgift kommer från de rättsliga myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten eller från en central myndighet i den utfärdande medlemsstaten, vilken agerar på en begäran om hjälp från den utfärdande rättsliga myndigheten?

⁽¹⁾ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EUT L 190, 2002, s. 1).
Rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009 om ändring av rambesluten 2002/584/RIF, 2005/214/RIF, 2006/783/RIF, 2008/909/RIF och 2008/947/RIF och om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen (EUT L 81, 2009, s. 24).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern)
den 18 mars 2018 – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. mot Országos Gyógyszerészeti és
Élelmezés-egészségügyi Intézet**

(Mål C-222/18)

(2018/C 221/10)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i det nationella målet

Klagande: VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Motpart: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 3 k och 11.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/24/EU av den 9 mars 2011 om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård⁽¹⁾ tolkas så, att nationella bestämmelser som gör åtskillnad mellan två kategorier av recept, och endast vad gäller en av kategorierna medger att läkemedel lämnas ut till läkare som bedriver hälso- och sjukvårdsverksamhet i en annan stat än den medlemsstaten, är oförenliga med det ömsesidiga erkännandet av recept och den fria rörligheten för tjänster, och därmed med nämnda bestämmelser i direktivet?

⁽¹⁾ EUT L 88, 2011, s. 45.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Oldenburg (Tyskland) den 3 april 2018 – bötesmål mot NK

(Mål C-231/18)

(2018/C 221/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Oldenburg

Parter i det nationella målet

NK

Övriga deltagare: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Tolkningsfrågor

1) Kan en grossist som handlar med boskap och som köper levande djur av en jordbrukare och transporterar dem till ett slakteri inom en radie på upp till 100 kilometer, där han säljer djuren, åberopa undantaget i artikel 13.1 p i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006⁽¹⁾ av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet i dess lydelse enligt förordning nr 165/2014 (nedan kallad förordning (EG) nr 561/2006) – ”Fordon som används för transport av levande djur från lantgårdar till lokala marknader och omvänt eller från marknader till lokala slakterier inom en radie på 100 km”, eftersom det vid köpet från jordbrukaren rör sig om en ”marknad” i enlighet med denna bestämmelse eller eftersom själva handelsföretaget betraktas som en ”marknad”?

Om det inte är fråga om en ”marknad” i enlighet med denna bestämmelse,

2) kan då den grossist som handlar med boskap och som köper levande djur av en jordbrukare och transporterar dem inom en radie på 100 kilometer till ett slakteri, där han säljer dem, åberopa nämnda undantag med motsvarande tillämpning av ovannämnda regel?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3821/85 och rådets förordning (EG) nr. 2135/98 och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 (EUT, L 102, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Spanien) den 11 april 2018 – Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. mot Asendia Spain, S.L.U.

(Mål C-259/18)

(2018/C 221/12)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil de Madrid

Parter i det nationella målet

Kärande: Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.

Svarande: Asendia Spain, S.L.U.

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 7.1 och artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna ⁽¹⁾ (postdirektivet), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/6/EG av den 20 februari 2008 ⁽²⁾, hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken de garantier som tillerkänns den postoperatör som utsetts att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten innefattar att den operatören är den enda som får distribuera andra frankeringssätt än frimärken?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande, är det då förenligt med unionens postlagstiftning att kräva av privata postoperatörer att de har fysiska lokaler som är tillgängliga för allmänheten för att kunna distribuera och sälja andra frankeringssätt än frimärken?

⁽¹⁾ EGT L 15, 1998, s. 14.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/6/EG av den 20 februari 2008 om ändring av direktiv 97/67/EG beträffande fullständigt genomförande av gemenskapens inre marknad för posttjänster (EUT L 52, 2008, s. 3).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 20 april 2018 – Verein für Konsumenteninformation mot TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Mål C-272/18)

(2018/C 221/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Verein für Konsumenteninformation

Motpart: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Tolkningsfrågor

1 Är artikel 1.2 e i konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser av den 19 juni 1980 (nedan kallad 1980 års konvention) och artikel i 1.2 f i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (nedan kallad Rom I-förordningen)⁽¹⁾ – i vilka det föreskrivs undantag från nämnda rättsakters respektive tillämpningsområde – även tillämpliga på avtal mellan en huvudman och en förvaltare som innehar en bolagsandel i ett kommanditbolag för huvudmannen, i synnerhet om det finns en koppling mellan bolagsavtalet och förvaltningsavtalet?

2 För det fall att fråga 1 besvaras nekande:

Ska artikel 3.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal⁽²⁾ tolkas på så sätt att ett villkor i ett avtal om förvaltning av en kommanditbolagsandel som ingåtts mellan en näringsidkare och en konsument, vilket inte har varit föremål för individuell förhandling och enligt vilket det är lagen i den stat där kommanditbolaget har sitt säte som är tillämplig, är oskäligt, om det enda ändamålet med förvaltningsavtalet är förvaltning av kommanditbolagsandelen och de rättigheter och skyldigheter som en direkt delägare har tillkommer huvudmannen?

3 För det fall att fråga 1 eller 2 besvaras jakande:

Blir svaret ett annat om näringsidkaren inte måste bege sig till konsumentens hemviststat för att tillhandahålla de avtalade tjänsterna, men näringsidkaren ändå är skyldig att överföra vinstuttag och andra ekonomiska förmåner som följer av andelen samt lämna information om andelens ekonomiska utveckling till konsumenten? Gör det i detta hänseende någon skillnad om Rom I-förordningen eller 1980 års konvention är tillämplig?

4 För det fall att fråga 3 besvaras jakande:

Blir svaret detsamma, om näringsidkaren – förutom att konsumenten undertecknar teckningsansökan i sin hemviststat – även tillhandahåller information om andelen via internet, och att ett betalningsställe till vilket konsumenten ska betala andelens kostnad har upprättats i konsumentens hemviststat, trots att näringsidkaren inte har förfoganderätt över bankkontot till vilket betalning ska ske? Gör det i detta hänseende någon skillnad om Rom I-förordningen eller 1980 års konvention är tillämplig?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 177, s. 6.

⁽²⁾ EUT 1993, L 95, s. 29

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Tjeckien) den 23 april 2018 –
Milan Vinš mot Odvolací finanční ředitelství**

(Mål C-275/18)

(2018/C 221/14)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i det nationella målet

Klagande: Milan Vinš

Motpart: Odvolací finanční ředitelství

Tolkningsfrågor

1. Är det tillåtet att som villkor för rätten till undantag från mervärdesskatteplikt avseende leverans av varor (artikel 146 i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt) uppställa att varorna först måste hänförs till ett särskilt tullförfarande (66 § Zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, lag nr 235/2004 om mervärdesskatt)?
2. Är en sådan nationell lagstiftning tillräckligt berättigad enligt artikel 131 i direktiv 2006/112 som villkor för att förhindra skatteundrandragande, skatteflykt eller missbruk?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

Talan väckt den 4 maj 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-304/18)

(2018/C 221/15)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: Z. Malušková, M. Owsiany-Hornung, F. Tomat)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8 i rådets beslut 94/728/EG Euratom ⁽¹⁾, artikel 8 i rådets beslut 2000/597/EG Euratom ⁽²⁾, artikel 8 i rådets beslut 2007/436/EG Euratom ⁽³⁾, artikel 8 i rådets beslut 2014/335/EU Euratom ⁽⁴⁾, samt enligt artiklarna 6, 10, 11 och 17 i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89 ⁽⁵⁾, artiklarna 6, 10, 11 och 17 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 ⁽⁶⁾ och artiklarna 6, 10, 12 och 13 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 ⁽⁷⁾, genom att underlåta att ställa traditionella egna medel till ett belopp på 2 120 309,50 euro till förfogande med avseende på meddelandet om att uppbörd inte kan ske IT(07)08-917, och
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Av de uppgifter som kommissionen har tillgång till och som grundar sig på de meddelanden och de upplysningar som Republiken Italien har lämnat under det administrativa förfarandet, följer att inom ramen för bedrägeribekämpning som har till syfte att bekämpa olaglig handel med utländsk förädlad tobak, fastställde de italienska myndigheterna under år 1997 den aktuella tullskulden, nämnda skuld redovisades separat och meddelade gäldenären tullbeloppet. Med beaktande av att skulden i fråga redovisades separat (räkenskaperna B) och inte hade bestridits, borde de italienska myndigheterna ha krävt betalning direkt, vilket de emellertid inte gjorde. De italienska myndigheterna inväntade utgången i de straffrättsliga förfaranden som inletts mot gäldenären innan de inledde uppbördsförfarandet. Nämnda straffrättsliga förfaranden avslutades dock inte förrän efter cirka sex år efter det att skulden uppkom och fastställdes.

Tullskulder utgör unionens egna medel, vilka ska uppbäras av medlemsstaterna och ställas till kommissionens förfogande. Medlemsstaternas skyldighet att säkerställa att unionens egna medel uppbärs uppkommer vid den tidpunkt då de villkor är uppfyllda som följer av tullbestämmelserna (fastställelse av tullbeloppet som följer av tullskulden och identiteten hos den som är skyldig att betala).

I förordningen om tillhandahållande av de egna medlen föreskrivs dessutom att medlemsstaterna är skyldiga att vidta alla nödvändiga åtgärder för att de belopp som motsvarar de fastställda tullarna tillhandahålls kommissionen. Medlemsstaterna undantas från skyldigheten att tillhandahålla kommissionen de belopp som motsvarar de fastställda tullarna endast om uppbörden inte har kunnat genomföras på grund av force majeure eller om det visar sig att det blivit omöjligt att uppbära beloppen av skäl som inte kan tillskrivas medlemsstaterna. Om en medlemsstat underlåter att tillhandahålla kommissionen det belopp som motsvarar de fastställda egna medlen utan att något av de villkor som föreskrivs i förordningen om tillhandahållande av de egna medlen är uppfyllt, har den medlemsstaten underlåtit att uppfylla de skyldigheter som åligger den enligt unionsrätten. Varje försening av tillhandahållandet av de egna medlen innebär dessutom att den berörda medlemsstaten är skyldig att betala dröjsmålsränta för den berörda perioden.

Eftersom de italienska myndigheterna har inlett förfarandet för uppbörd av skulden i fråga sex år för sent och den förseningen uteslutande ska tillskrivas de italienska myndigheterna, kan Republiken Italien inte med framgång göra gällande att den har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de belopp som motsvarar den fastställda tullen tillhandahålls kommissionen. De italienska myndigheterna har fortsatt att underlåta att tillhandahålla kommissionen det fastställda beloppet.

Kommissionen gör således gällande att Republiken Italien i förevarande fall har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8 i beslutet om egna medel och artiklarna 6, 10, 11 och 17 (nu artiklarna 6, 10, 12 och 13) i förordningen om tillhandahållande av de egna medlen.

⁽¹⁾ 94/728/EG, Euratom: Rådets beslut av den 31 oktober 1994 om systemet för gemenskapernas egna medel, EGT L 293, 1994, s. 9; svensk specialutgåva, område 1, volym 3, s. 192.

⁽²⁾ 2000/597/EG, Euratom: Rådets beslut av den 29 september 2000 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel, EGT L 253, 2000, s. 42.

⁽³⁾ 2007/436/EG, Euratom: Rådets beslut av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel, EUT L 163, 2007, s. 17.

⁽⁴⁾ 2014/335/EU, Euratom: Rådets beslut av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska unionens egna medel, EUT L 168, 2014, s. 105.

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89 av den 29 maj 1989 om genomförande av beslut 88/376/EEG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel, EGT L 155, 7.6.1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 4, s. 41.

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel, EGT L 130, 31.5.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 av den 26 maj 2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbaseade egna medel och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov (omarbetning), EUT L 168, 7.6.2014, s. 39.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 3 maj 2018 – Distillerie Bonollo m.fl. mot rådet

(Mål T-431/12) ⁽¹⁾

(Dumpning — Import av vinsyra med ursprung i Kina — Ändring av den slutgiltiga antidumpningstullen — Partiell interimsoversyn — Talan om ogiltigförklaring — Direkt och personligen berörd — Upptagande till prövning — Fastställande av normalvärdet — Konstruerat normalvärde — Ändring av metoden — Individuell behandling — Artikel 2.7 a och artikel 11.9 i förordning (EG) nr 1225/2009 (nu artikel 2.7 a och artikel 11.9 i förordning (EU) 2016/1036) — Anpassning av verkningarna i tiden av en ogiltigförklaring)

(2018/C 221/16)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Italien), Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Italien), Distillerie Mazzari SpA (Sant'Agata sul Santerno, Italien), Caviro Distillerie Srl (Faenza, Italien) et Comercial Química Sarasa, SL (Madrid, Spanien) (ombud: R. MacLean, solicitor och advokat A. Bochon)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: S. Boelaert och B. Driessen, inledningsvis biträdda av advokat G. Berrisch, och N. Chesaites, barrister, därefter G. Berrisch och slutligen advokat N. Tuominen)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis M. França och A. Stobiecka-Kuik, därefter M. França och J.-F. Brakeland) och Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (Changzhou, Kina) (ombud: advokaterna E. Vermulst, S. Van Cutsem, F. Graafsma och J. Cornelis)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 626/2012 av den 26 juni 2012 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 349/2012 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vinsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 182, 2012, s. 1),

Domslut

- 1) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 626/2012 av den 26 juni 2012 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 349/2012 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vinsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina ogiltigförklaras.
- 2) De antidumpningstullar som infördes genom genomförandeförordning nr 626/2012 ska bestå vad gäller produkter från Ninghai Organic Chemical Factory fram till dess Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd har vidtagit de åtgärder som krävs för att följa förevarande dom.
- 3) Rådet ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl och Comercial Química Sarasa, SL.

- 4) Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.
- 5) Changmao Biochemical Engineering Co., Ltd ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 366, 24.11.2012 .

Tribunalens dom av den 4 maj 2018 – El Corte Inglés mot EUIPO– WE Brand (EW)

(Mål T-241/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket EW — Äldre EU-ordmärke WE — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2018/C 221/17)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten J. L. Rivas Zurdo)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Botis och J. Ivanauskas)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: WE Brand Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaterna R. van Oerle och L. Bekke)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 11 februari 2016 (ärende R 426/2015-2) angående ett invändningsförfarande mellan WE Brand och El Corte Inglés.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 11 februari 2016 (ärende R 426/2015-2) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO och WE Brand Sàrl ska bära sina rättegångskostnader och ersätta EL Corte Inglés SA:s rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 251, 11.7.2016.

Tribunalens dom av den 3 maj 2018 – HK mot kommissionen

(Mål T-574/16) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Pensioner — Efterlevandepension — Villkor för beviljande — Villkor avseende att äktenskapet har varat en viss tid — Samboförhållande — Artikel 17 första stycket i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna)

(2018/C 221/18)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: HK (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Tymen)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Gattinara och F. Simonetti)

Part som har intervenerat till stöd för svarandens yrkanden: Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis M. Bauer och M. Veiga, därefter M. Bauer och R. Meyer)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF varigenom sökanden yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara kommissionens beslut att inte bevilja sökanden efterlevandepension och, vid behov, kommissionens beslut att avslå sökandens klagomål samt tillerkänna sökanden ersättning för den ekonomiska och ideella skada som han påstått sig ha lidit.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) HK ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 59, 15.2.2016.

Tribunalens dom av den 3 maj 2018 – Malta mot kommissionen

(Mål T-653/16) ⁽¹⁾

(Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar som innehas av kommissionen — Handlingar som härrör från en medlemsstat — Handlingar som utväxlats inom ramen för ett kontrollsystem för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs — Artikel 113 i förordning (EG) nr 1224/2009 — Allmänhetens tillgång till följd av en ansökan från en icke-statlig organisation — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till prövning — Motiveringsskyldighet — Lojalt samarbete — Val av rättslig grund)

(2018/C 221/19)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Republiken Malta (ombud: A. Buhagiar)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Baquero Cruz och F. Clotuche-Duvieusart)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens generalsekreterares beslut av den 13 juli 2016 avseende en bekräftande ansökan från Greenpeace om tillgång till handlingar rörande en påstådd olaglig transport av levande blåfenad tonfisk från Tunisien till en tonfiskfarm belägen i Malta, i den del Greenpeace beviljas tillgång till handlingar som härrör från de maltesiska myndigheterna.

Domslut

- 1) Kommissionens generalsekreterares beslut av den 13 juli 2016 avseende en bekräftande ansökan från Greenpeace om tillgång till handlingar rörande en påstått olaglig transport av levande blåfenad tonfisk från Tunisien till Malta ogiltigförklaras, i den del Greenpeace beviljas tillgång till de handlingar som anges i bilaga B till denna ansökan, med numren 112–230.

- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader, inbegripet kostnaderna för det interimistiska förfarandet.

⁽¹⁾ EUT C 428, 21.11.2016.

Tribunalens dom av den 3 maj 2018 – Gall Pharma mot EUIPO– Pfizer (Styriagra)

(Mål T-622/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Styriagra — Äldre EU-varumärke VIAGRA — Otillbörlig fördel av eller det äldre varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé — Artikel 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 221/20)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Gall Pharma GmbH (Judenburg, Österrike) (ombud: inledningsvis advokaterna D. Reichelt och L. Figura, därefter advokaten T. Schafft)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája och D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Pfizer Inc. (New York, New York, Förenta staterna) (ombud: advokaterna V. von Bomhard och J. Fuhrmann)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 13 juni 2016 (ärende R 724/2015-5) om ett invändningsförfarande mellan Pfizer och Gall Pharma.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Gall Pharma GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 441, 28.11.2016.

Tribunalens dom av den 8 maj 2018 – Luxottica Group mot EUIPO – Chen (BeyBeni)

(Mål T-721/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket BeyBeni — Det äldre nationella figurmärket Ray-Ban — Relativt registreringshinder — Skadlig inverkan på renomméet — Artikel 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 221/21)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Luxottica Group SpA (Milano, Italien) (ombud: advokaterna E. Ochoa Santamaría och I. Aparicio Martínez)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd: Xian Chen (Wenzhou, Kina)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 8 juni 2016 (ärende R 675/2015-5) om ett invändningsförfarande mellan Luxottica Group och Xian Chen.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av Europeiska unionens immaterialrättsmyndighets (EUIPO) femte överklagandenämnd den 8 juni 2016 (ärende R 675/2015-5) avseende ett invändningsförfarande mellan Luxottica Group SpA och Xian Chen ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 454, 5.12.2016.

Tribunalens dom av den 3 maj 2018 – J-M. e hijos mot EUIPO – Masi (MASSI)

(Mål T-2/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — Ansökan om EU-varumärket MASSI — Det äldre nationella ordmärket MASI — Artikel 56.3 i förordning (EG) nr 207/2009 (numera artikel 63.3 i förordning (EU) 2017/1001) — Rättskraft — Artikel 53.1 a och artikel 8.2 c i förordning nr 207/2009 (numera artikel 60.1 a och artikel 8.2 c i förordning 2017/1001) — Välkänt varumärke i den mening som avses i artikel 6a i Paris-konventionen)

(2018/C 221/22)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: J-M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Spanien) (ombud: advokaterna M. Ceballos Rodríguez och J. Güell Serra)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Palmero Cabezas och D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Alberto Masi (Milano, Italien) (ombud: advokaterna C. Ceriani, S. Giudici och A. Ferreri)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 4 oktober 2016 (R 793/2015-1), angående ett ogiltighetsförfarande mellan Alberto Masi och J-M.-E.V. e hijos.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av den första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 4 oktober 2016 (R 793/2015-1) upphävs.

- 2) EUIPO ska, utöver sina egna rättegångskostnader, ersätta de rättegångskostnader som J-M.-E.V. e hijos, SRL har haft.
- 3) Alberto Masi ska bära sina egna kostnader.

⁽¹⁾ EUT C 63, 27.2.2017.

Tribunalens dom av den 4 maj 2018 – Skyleader mot EUIPO – Sky International (SKYLEADER)

(Mål T-34/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-figurmärket SKYLEADER — Bevisning som åberopats vid annulleringsenheten har inte beaktats — Artikel 76.2 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 95.2 i förordning (EU) 2017/1001) — Artikel 51.1 a i förordning nr 207/2009 (nu artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001 — Regel 40.5 i förordning (EG) nr 2868/95 (nu artikel 19.1 i delegerad förordning (EU) 2017/1430))

(2018/C 221/23)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Skyleader a.s. (Ústí nad Labem, Tjeckien) (ombud: advokaten K. Malmstedt)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Sky International AG (Zug, Schweiz) (ombud: advokaten J. Barry)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 21 november 2016 (ärende R 805/2016-4) om ett upphävandeförfarande mellan Sky International och Skyleader.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Skyleader a.s. ska ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet de nödvändiga kostnader som Sky International AG haft med anledning av förfarandet vid överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

⁽¹⁾ EUT C 78, 13.3.2017.

Tribunalens dom av den 4 maj 2018 – Bernard Krone Holding mot EUIPO (Mega Liner)(Mål T-187/17)⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Mega Liner — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001) — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 första meningen i förordning nr 207/2009 (nu artikel 94.1 i förordning 2017/1001))

(2018/C 221/24)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Weeg och K. Lüken)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Fischer och W. Schramek)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 9 januari 2017 (ärende R 442/2016 –1), angående en ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet Mega Liner.

Domslut

- 1) Punkt 2 i beslutsdelen av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 9 januari 2017 (ärende R 442/2016 –1) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Bernard Krone Holding SE & Co. KG vid tribunalen.

⁽¹⁾ EUT C 161, 22.5.2017.

Tribunalens dom av den 4 maj 2018 – Bernard Krone Holding mot EUIPO (Coil Liner)(Mål T-188/17)⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Coil Liner — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001) — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 första meningen i förordning nr 207/2009 (nu artikel 94.1 i förordning 2017/1001))

(2018/C 221/25)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Weeg och K. Lüken)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Fischer och W. Schramek)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 9 januari 2017 (ärende R 443/2016 –1), angående en ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet Coil Liner.

Domslut

- 1) Punkt 2 i beslutsdelen av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 9 januari 2017 (ärende R 443/2016 –1) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Bernard Krone Holding SE & Co. KG vid tribunalen.

⁽¹⁾ EUT C 161, 22.5.2017.

Tribunalens dom av den 3 maj 2018 – CeramTec mot EUIPO – C5 Medical Werks (Formen på en del av en höftprotes m.m.)

(Förenade målen T-193/17, T-194/17 och T-195/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — Tredimensionellt EU-varumärke — Formen på en del av en höftprotes — EU-figurmärke föreställande en del av en höftprotes — EU-varumärke bestående av en rosa färgnyans — Återkallelse av ansökningar angående ogiltighet och avslutande av ogiltighetsförfaranden — Varumärkesinnehavarens överklaganden med yrkande om ogiltigförklaring av beslut genom vilka förförandena avslutats — Överklagandet har avvisats vid överklagandenämnden — Artikel 59 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 67 i förordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 221/26)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: CeramTec GmbH (Plochingen, Tyskland) (ombud: inledningsvis advokaterna A. Renck och E. Nicolás Gómez, därefter advokaten A. Renck)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Hanf)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, Förenta staterna) (ombud: advokaten S. Naumann)

Saken

Överklaganden av de beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 15 februari 2017 (ärendena R 929/2016-4, R 928/2016-4 och R 930/2016-4) angående ogiltighetsförfaranden mellan C5 Medical Werks och CeramTec.

Domslut

- 1) Överklagandena ogillas.

- 2) CeramTec GmbH ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) och C5 Medical Werks.

⁽¹⁾ EUT C 161, 22.5.2017.

Tribunalens dom av den 3 maj 2018 – SB mot EUIPO

(Mål T-200/17) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tillfälligt anställda — Avtal om tidsbegränsad anställning — Beslut att inte förnya avtalet — Invändning om rättsstridighet — Motiveringsskyldighet — Omsorgsplikt — Diskriminering på grund av ålder)

(2018/C 221/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: SB (ombud: advokaten S. Pappas)

Svarande: EUIPO (ombud: K. Tóth och A. Lukošüüté)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av det beslut som fattades av EUIPOs direktör den 2 juni 2016 att inte förnya sökandens avtal en andra gång samt direktörens beslut av den 19 december 2016 att avslå klagandens klagomål.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) SB ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 178, 6.6.2017.

Tribunalens dom av den 3 maj 2018 – Raise Conseil mot EUIPO

(Mål T-463/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärket RAISE — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001) — Särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning — Artikel 7.3 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 7.3 i förordning 2017/1001) — Artikel 52. 1 och 52.2 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 59.1 och 59.2 i förordning 2017/1001))

(2018/C 221/28)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Raise Conseil (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna F. Fajgenbaum och T. Lachacinski)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Hanf)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Raizers (Paris) (ombud: advokaten E. Fortunet)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 24 maj 2017 (ärende R 1606/2016-5) om ett ogiltighetsförfarande mellan Raizers och Raise Conseil.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Raise Conseil ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 330, 2.10.2017.

Tribunalens beslut av den 19 april 2018 – Allergopharma mot kommissionen

(Mål T-354/15) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Statligt stöd — Stödordning i form av befrielse från tillverkarrabatter på vissa läkemedel — Beslut i vilket en stödordning förklaras vara förenlig med den inre marknaden — Villkoret personligen berörd ej uppfyllt — Rättsakt som medför genomförandeåtgärder — Avvisning)

(2018/C 221/29)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Allergopharma GmbH & Co. KG (Reinbek, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Müller-Ibold och F.-C. Laprévotte)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: K. Herrmann och T. Maxian Rusche)

Part som intervenerat till stöd för svaranden: Bencard Allergie GmbH (München, Tyskland) (ombud: advokaten J. Fiegler)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2015/1300 av den 27 mars 2015 om Tysklands stödordning till förmån för tyska läkemedelsföretag i ekonomiska svårigheter genom befrielse från tillverkarrabatter SA.34881 (2013/C) (f.d. 2013/NN) (f.d. 2012/CP) (EUT L 199, 2015, s. 27).

Avgörande

- 1) Talan avvisas.

2) Allergopharma GmbH & Co. KG ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som Europeiska kommissionen har haft.

3) Bencard Allergie GmbH ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 328, 5.10.2015.

Tribunalens beslut av den 23 april 2018 – Winkler mot kommissionen

(Mål T-916/16) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Överföring av nationella pensionsrättigheter — Förslag om tillgodoräknande av pensionsgrundande tjänsteår — Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas — Rättsakt som inte går någon emot — Uppenbart att talan ska avvisas)

(2018/C 221/30)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Bernd Winkler (Grange, Irland) (ombud: advokaten A. Kässens)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Bohr och L. Radu Bouyon)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 270 FEUF med yrkande dels om ogiltigförklaring av kommissionens skrivelse av den 20 april 2016 avseende ett förslag om tillgodoräknande av pensionsgrundande tjänsteår som kan beaktas i Europeiska unionens pensionssystem efter en ansökan om överföring av de pensionsrättigheter som sökanden hade intjänat innan han trädde i unionens tjänst, dels yrkande om ersättning för den förlust som sökanden anser sig ha lidit som följd av de felaktigheter som kommissionen gjorde sig skyldig till vid behandlingen av nämnda ansökan om överföring.

Avgörande

1) *Talan avvisas*

2) *Bernd Winkler ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 46, 13.2.2017.

Tribunalens beslut av den 3 maj 2018 – Siberian Vodka mot EUIPO – Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE)

(Mål T-234/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket DIAMOND ICE — Det äldre EU-ordmärket DIAMOND CUT — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/2001 — Uppenbart att överklagandet helt saknar rättslig grund)

(2018/C 221/31)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Siberian Vodka AG (Herisau, Schweiz) (ombud: advokaten O. Bischof)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Schwarze und Schlichte Markenvertrieb GmbH & Co. KG (Oelde, Tyskland) (ombud: advokaten A. Zafar)

Saken

Talan mot EUIPO:s fjärde överklagandenämnds beslut av den 8 februari 2017 (ärende R 1171/2016-4) om ett invändningsförfarande mellan Schwarze und Schlichte Markenvertrieb och Siberian Vodka.

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Siberian Vodka AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 195, 19.6.2017.

Tribunalens beslut av den 18 april 2018 – Iordăchescu m.fl. mot parlamentet m.fl.

(Mål T-298/17) ⁽¹⁾

(”Talan om ogiltigförklaring — Direktiv 2014/40/EU — Tillnärmning av lagstiftning — Tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter — Frist för väckande av talan — För sent inkommen ansökan — Skadeståndsyrkande — Ansökan genom vilken talan väcks — Åsidosättande av formkrav — Avvisning — Behörighet saknas”)

(2018/C 221/32)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Sökande: Adrian Iordăchescu (Bukarest, Rumänien), Florina Iordăchescu (Bukarest), Mihaela Iordăchescu (Bukarest) och Cristinel Iordăchescu (Bukarest) (ombud: advokaten A. Cuculis)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: L. Visaggio och C. Ionescu Dima), Europeiska unionens råd (ombud: E. Karlsson och O. Segnana) och Europeiska kommissionen (ombud: H. Stancu och J. Tomkin)

Saken

Talan har väckts dels med stöd av artikel 263 FEUF och avser delvis ogiltigförklaring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/40/EU av den 3 april 2014 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter och om upphävande av direktiv 2001/37/EG (EUT L 127, 2014, s. 1), dels med stöd av artikel 268 FEUF och syftar till att sökandena ska erhålla ersättning för den skada som de påstår sig ha lidit.

Avgörande

- 1) Talan ogillas.

2) Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu, Mihaela Iordăchescu och Cristinel Iordăchescu ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 256, 7.8.2017.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 3 maj 2018 – VQ mot ECB

(Mål T-203/18 R)

(Interimistiskt förfarande — Ekonomisk och monetär politik — Tillsyn över kreditinstitut — Uppgifter som ges ECB enligt förordning (EU) nr 1024/2013 — ECB:s befogenhet — Särskilda befogenheter — Administrativa sanktioner — Offentliggörande — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2018/C 221/33)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: VQ (ombud: advokaten G. Cahill)

Svarande: Europeiska centralbanken (ECB) (ombud: E. Koupepidou, E. Yoo och M. Puidokas)

Saken

Ansökan med stöd av artiklarna 278 FEUF och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av beslut ECB-SSM-2018-ESSAB-4, SNC 2016-0026, som antogs av ECB:s styrelse den 14 mars 2018 om en sanktionsavgift och om offentliggörande på ECB:s webbplats.

Avgörande

1) Ansökan avslås.

2) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 4 maj 2018 – Czarnecki mot parlamentet

(Mål T-230/18 R)

(Interimistiskt förfarande — Institutionell rätt — Europaparlamentets vice talman — Parlamentets beslut att entlediga en vice talman — Ansökan om interimistiska åtgärder — Föreläggande — Avvisning)

(2018/C 221/34)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Ryszard Czarnecki (Warszawa, Polen) (ombud: advokaten M. Casado García-Hirschfeld)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: N. Görlitz och S. Alonso de León)

Saken

Ansökan enligt artiklarna 278 och 279 FEUF om dels uppskov med verkställigheten av Europaparlamentets beslut av den 7 februari 2018 att godta det förtida entledigandet av sökanden som vice talman i parlamentet, dels föreläggande av parlamentet att bibehålla sökanden som vice talman.

Avgörande

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
- 2) *Frågan om rättegångskostnader anstår.*

Talan väckt den 14 mars 2018 – Abaco Energy m.fl. mot kommissionen**(Mål T-186/18)**

(2018/C 221/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Abaco Energy, SA (Madrid, Spanien), och 1 660 andra (ombud: advokaterna P. Holtrop, P. Kuypers och M. de Wit)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2017) 7384 final av den 10 november 2017 i ärende SA.40348 (2015/NN) om stöd till el producerad från förnybara energikällor, kraftvärme och avfall, ⁽¹⁾
- förelägga kommissionen att utfärda enskilda utvärderingar av de tidigare systemen och det nuvarande systemet i enlighet med EU-rätten, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sex grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av kommissionens omsorgsplikt

- Kommissionen är skyldig att uppfylla sina skyldigheter enligt fördragen på ett kompetent sätt. Kommissionen hade möjligheten, informationen och de nödvändiga resurserna för att i enlighet med tillämplig lag, utvärdera det tidigare systemet inom ramen för den bedömning som kommissionen gjorde när den meddelade beslutet. Kommissionen underlät att uppfylla denna skyldighet – med åsidosättande av de krav som den ska uppfylla enligt fördragen – när den underlät att göra en oberoende utvärdering av det tidigare systemet.

2. Andra grunden: Uppenbart felaktig bedömning

- Kommissionen gjorde en uppenbart felaktig bedömning när den fann att det tidigare systemet hade integrerats i det nuvarande systemet. Det är uppenbart att ingen integrering har skett och att det i stället under hela den relevanta tidsperioden fanns två enskilda system. Vart och ett av dessa system borde ha utvärderats vart för sig för att bedöma huruvida de var förenliga med bestämmelserna om statligt stöd.

3. Tredje grunden: Uppenbart felaktig rättstillämpning

- Kommissionen tillämpade de relevanta bindande riktlinjerna för kommissionen felaktigt och åsidosatte således EU-rätten. Kommissionen ansåg dessutom att eftersom det tidigare systemet hade integrerats i det nuvarande systemet så fanns det inget behov av att utvärdera det tidigare systemet. Sökandena gör gällande att kommissionen därigenom åsidosatte EU-rätten.

4. Fjärde grunden: Otillräcklig motivering

- Kommissionen har inte motiverat sitt beslut tillräckligt. Sökandena har således inte förstått på vilken grund kommissionen har antagit beslutet. Följande framgår inte klart i beslutet (i) de grunder med stöd av vilka kommissionen har funnit att det tidigare systemet har integrerats i det nuvarande systemet och (ii) grunden till att den omständigheten att ett system integreras i ett annat system innebär att det inte behöver göras någon utvärdering av huruvida det första systemet är förenligt med bestämmelserna om statligt stöd. Dessa konstateranden var av avgörande betydelse och ledde till att kommissionen antog beslutet. Sökandenas grundläggande rättighet, nämligen att få ett beslut, varigenom de kan förstå på vilket sätt och anledningen till att kommissionen har kommit fram till slutsatserna i beslutet har således åsidosatts.

5. Maktmissbruk och åsidosättande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

- Kommissionen är i enlighet med artikel 41.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna skyldig att enligt beslutet behandla sökandenas intressen på ett opartiskt och rättvist sätt. Kommissionen underlät att uppfylla den skyldigheten när den felaktigt satte kommissionens och Spaniens intressen före sökandenas intressen.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen

- Kommissionen beaktade inte sökandenas intressen då den inte gjorde en oberoende utvärdering av det tidigare systemet och åsidosatte således proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ EUT C 442, 2017, s. 1

Talan väckt den 11 april 2018 – PV mot kommissionen

(Mål T-224/18)

(2018/C 221/36)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: PV (ombud: advokaten M. Casado García-Hirschfeld)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- bifalla talan;

och följaktligen

- förordna att detta mål ska förenas med det anhängiga målet T-786/16 i enlighet med konnexitetsprincipen och i enlighet med artikel 68 i tribunalens konsoliderade rättegångsregler av den 4 mars 2015;
- slå fast att det är styrkt att mobbning varit för handen och slå fast att ”intellektuella fel” använts, vilket innebär att sådana oegentligheter inte kan tolereras av unionens rättsordning;
- häva förfarande CMS 17/025 i samtliga delar och ogiltigförklara det beslut som ligger till grund för klagomål R/8/18;

- ogiltigförklara beslutet om att ingen lön ska utgå till sökanden från och med den 1 oktober 2017;
- ogiltigförklara det beslut som tvingar sökanden att delta i utvärderingsförfarande FP 2016 (kalenderåret 2016) samt avslaget på klagomål R/502/17 av den 16 mars 2018, på grund av mobbning och arbetsförmåga;
- ogiltigförklara det beslut som tvingar sökanden att delta i utvärderingsförfarande FP 2017 (kalenderåret 2017), på grund av mobbning samt ogiltigförklara det beslut med avseende på vilket klagomål R/121/18 getts in;
- ogiltigförklara beslutet och avslaget på klagomål R/413/17 av den 15 januari 2018, genom vilket sökanden återplacerades inom GD SCIC, i strid med den mest grundläggande omsorgsprincipen;
- ogiltigförklara beslutet från PMO ([X]) av den 12 september 2017 med beslut om kompensation avseende debetnota ABAC 324170991 av den 20 juli 2017 för ett belopp om 42 704,74 euro med lön som inte betalats till sökanden för perioden 1 augusti 2016–30 september 2017, samt avslaget på klagomål R/482/17 av den 9 mars 2018;

och förordna om att skadestånd ska utges med följande belopp i enlighet med artikel 340 FEUF:

- skadestånd om 98 000 euro för ideell skada med anledning av de omtvistade besluten;
- skadestånd för ekonomisk skada enligt följande:
 - antingen ett belopp om 23 190,44 euro för obetald lön för perioden 1 oktober 2017–30 april 2018 om tribunalen anser att sökanden har rätt till hela sin lön;
 - eller ett belopp om 7 612,87 euro för obetald lön för perioden 1 oktober 2017–30 april 2018 om tribunalen anser att sökanden endast har rätt till löneskillnaden mellan sökandens lön från kommissionen och den lön som sökanden uppburit i det privata näringslivet;
- slutligen tillerkänna sökanden ett globalt skadeståndsbelopp om antingen 121 990,44 euro eller 105 612,87 euro jämte dröjsmålsränta fram till dess att full betalning erläggs;

och i samtliga fall:

- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 1, 3, 4 och 31.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) och av artiklarna 1 f punkt 2 och 12 a i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän inom Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) angående förbud mot mobbning.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artiklarna 21 a, 22 b och 23 i tjänsteföreskrifterna som förbjuder olagliga handlingar, bland annat i det att sökanden ålagts att delta i utvärderingsförfarande för år 2016 trots att sökanden inte arbetat på grund av arbetsförmåga och uppsägning från och med den 1 augusti 2016.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 41 i stadgan och artikel 11 a i tjänsteföreskrifterna angående konflikt mellan direkta intressen.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av omsorgs- och biståndsprincipen genom beslutet om att återplacera sökanden på GD SCIC.
5. Femte grunden: Denna grund avser principen om rätt till undantag från icke-verkställighet och legalitetsprincipen.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 9.3 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna och principen *non bis in idem* i samband med disciplinförfarande CMS 17/025 mot sökanden.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artikel 41.1 i stadgan, närmare bestämt av reglerna om skälighetsfrist avseende ovannämnda disciplinförfarande.

Talan väckt den 1 april 2018 – Manéa mot CdT

(Mål T-225/18)

(2018/C 221/37)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Camelia Manéa (Echternach, Luxemburg) (ombud: advokaten M.-A. Lucas)

Svarande: Översättningscentrum för Europeiska unionens organ (CdT)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara direktören för Översättningscentrum för Europeiska unionens organs beslut av den 29 maj 2017, om att från och med den 21 november 2015 inte förnya sökandens tidsbegränsade anställningsavtal som tillfälligt anställd, vilket faktiskt upphörde den 31 januari 2016,
- förordna att sökanden ska återanställas som tillfälligt anställd vid Översättningscentrum från och med den 1 januari 2019, eller – för det fall att detta visar sig omöjligt – förplikta svaranden att utge skadestånd för materiell och ideell skada som uppstått till följd av att sökanden gått miste om en tillsvidareanställning, till ett belopp motsvarande den lön hon skulle ha erhållit om hon hade fortsatt att tjänstgöra hos Översättningscentrum i fyra år, i förekommande fall nedräknat med den lön eller ersättning hon skulle kunna erhålla från annat håll, samt göra motsvarande inbetalningar till unionens pensionssystem-
- förplikta Översättningscentrum att till sökanden utge skadestånd för materiell och ideell skada som uppstått till följd av beslutet av den 12 november 2015, till ett belopp på 11 136 euro för ideell skada, 12 000 euro för utebliven inkomst, samt 9 674 euro för ombudskostnader,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Den första grunden avser ett åsidosättande av skyldigheten att försätta sökanden i samma rättsliga situation som förelåg innan den återkallade rättsakten antogs, en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, en uppenbart oriktig bedömning eller bristfällig motivering, samt ett åsidosättande av tjänstens intresse såtillvida det nya beslutet om att inte återanställa sökanden från och med den 31 januari 2016 grundades på omständigheter som, i motsats till vad som framgick av beslutet, inte förelåg när frågan huruvida sökanden skulle återanställas uppkom i november 2015.

2. Den andra grunden avser för det första ett åsidosättande av den personalpolitik som utarbetats av styrelsen, såtillvida det framgick av beslutet om att inte återanställa sökanden att det låg i tjänstens intresse att genomföra en politik bestående i att ersätta tillfälligt anställda med kontraktsanställda. För det andra avser denna grund en felaktig bedömning, såtillvida det ansetts motiverat att ersätta sökanden med en kontraktsanställd med hänvisning till en omorganisation av avdelningen för översättningsupport, och för det tredje avser denna grund en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna såtillvida så ansetts vara fallet.
3. Den tredje grunden avser en felaktig rättstillämpning, en uppenbart oriktig bedömning och/eller bristfällig motivering, såtillvida motparten beslutade att med retroaktiv verkan, och av det enda skälet att det låg i tjänstens intresse, att inte återanställa sökanden istället för att hålla henne skadelös, trots att det enligt sökanden var omöjligt eller synnerligen svårt att tillrättalägga det återkallade beslutet. Dessutom var beslutet inte nödvändigt för att uppnå syftet med åtgärden, det utgjorde inte en fullständig omprövning av omständigheterna i fallet, det strider mot berättigade förväntningar och det innebär att skyldigheten att ersätta de skador, som uppstått till följd av de felaktigheter som det ursprungliga beslutet var behäftat med, kvarstår.

Överklagande ingett den 9 april 2018 – Martini-Sportswear mot EUIPO – Olympique de Marseille (M)

(Mål T-237/18)

(2018/C 221/38)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Martini-Sportswear GmbH (Annaberg, Österrike) (ombud: advokaten W. Lang)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Olympique de Marseille SASP (Marseille, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av varumärket M – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 1 238 066

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 29 januari 2018 i ärende R 1755/2017-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara överklagandenämndens beslut av den 25 maj 2017,
- ändra det överklagade beslutet genom att avslå invändningen, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 2017/1001.
-

Talan väckt den 23 april 2018 – IFSUA mot rådet

(Mål T-251/18)

(2018/C 221/39)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Barcelona, Spanien) (ombud: advokat T. Gui Mori)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden, som är direkt berörd, yrkar att tribunalen med stöd av artikel 263.4 *in fine* FEUF ska

- ogiltigförklara artiklarna 2.2, 9.4 och 9.5 i rådets förordning av den 23 januari 2018 (EUT L 27, 2018, s. 1) på grund av att dessa bestämmelser kan avskiljas från övriga bestämmelser i förordningen. Rådets förordning av den 23 januari 2018 ska förstås som en regleringsakt som med avseende på fritidsfisket genomför begränsningsåtgärder och åtgärder avseende den tillåtna totala fångstmängden (TAC).

Grunder och huvudargument

Talan är riktad mot rådets förordning (EU) 2018/120 ⁽¹⁾ och yrkandet avser delvis ogiltigförklaring av den förordningen.

Sökanden preciserar att organisationen yrkar att ovannämnda bestämmelser ska ogiltigförklaras i den utsträckning som tillämpningen av dem på olika former av fritidsfiske, vilket utgör en verksamhet som inte omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken, medför ett totalförbud mot att fiska havsaborre (*dicentrarchus labrax*). Detta förbud berör endast undervattensfiskare och hotar därför denna verksamhets överlevnad, sporten i sig samt den industri som är förbunden med den.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 2.5, 3.1 d, 4.2 d och 6 d och e FEUF, eftersom de angripna bestämmelserna utgör förbudsåtgärder som riktar sig direkt mot undervattensfritidsfiske och undervattenssportsfiske av havsaborre, trots att rådet saknar ens delad befogenhet på det området.
2. Andra grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar genom artiklarna 2.2 samt 9.4 och 9.5 i förordning (EU) 2018/20, eftersom det är tydligt att dessa bestämmelser ligger utanför vad som omfattas av de tilldelade befogenheterna och hur dessa befogenheter historiskt sett har utvecklats.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av likhetsprincipen och principen om icke-diskriminering, vilka är angivna i artiklarna 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom artiklarna 2.2 samt 9.4 och 9.5 i förordning (EU) 2018/120. I samma genomförandeförordning om reglering av fiskemöjligheterna för havsaborre föreskrivs nämligen bestämmelser, förvisso med olika kriterier, avseende både kommersiellt fiske och fritidsfiske. Enligt sökanden är dessa båda kategorier av fiske inte strikt jämförbara och de ska därför inte vara föremål för samma begränsningsåtgärder.
4. Fjärde grunden: Artiklarna 2.2 samt 9.4 och 9.5 i förordning (EU) nr 2018/120 åsidosätter proportionalitetsprincipen i samband med genomförandet av artikel 43.3 FEUF. Enligt sökanden syftar fastställandet i den angripna förordningen av fiskemöjligheterna för havsaborre för både kommersiellt fiske och fritidsfiske till att kraftigt minska dödligheten i den nordliga populationen för att få till stånd en liten ökning av biomassan. Denna målsättning kan uppnås med åtgärder som är mindre ingripande än ett totalförbud mot undervattensfiske av havsaborre. I anslutning till denna grund för sökanden även gällande att artiklarna 12, 16, 37 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har åsidosatts.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2018/120 av den 23 januari 2018 om fastställande för år 2018 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten och om ändring av förordning (EU) 2017/127 (EUT L 27, 2018, s. 1).

Talan väckt den 24 april 2018 – Iberpotash mot kommissionen**(Mål T-257/18)**

(2018/C 221/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Iberpotash, SA (Suria, Spanien) (ombud: advokaterna N. Niejahr och B. Hoorelbeke)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2018/118 av den 31 augusti 2017 om statligt stöd SA.35818 (2016/C (ex 2015/NN) (ex 2012/CP) som genomförts av Spanien till förmån för Iberpotash (delgivet under handling C(2017) 5877), ⁽¹⁾
- i andra hand:
 - ogiltigförklara det angripna beslutet i den del som det däri slås fast att Åtgärd 1 innehåller statligt stöd och beslutar om dess återbetalning från sökanden jämte ränta, och/eller
 - ogiltigförklara det angripna beslutet i den del det slår fast att det otillåtna men förenliga stöd som sökanden har mottagit i Åtgärd 4 uppgår till 3 902 461,30 euro, och att det olagliga stöd som ska återbetalas jämte ränta uppgår till 3 958 109,70 euro,
- förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader i detta förfarande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Den första grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 107.1 FEUF när den fann att Åtgärd 1 innehåller en överföring av statliga resurser.
2. Den andra grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 107.1 FEUF när den fann att Åtgärd 1 ger sökanden en selektiv fördel. I andra hand görs det gällande att kommissionen inte gjorde en korrekt beräkning av det eventuellt otillåtna och oförenliga statliga stödet som följde av Åtgärd 1 i strid med artikel 16.1 i förfarandeförordningen. ⁽²⁾
3. Den tredje grunden: I andra hand har kommissionen åsidosatt artikel 16.1 i förfarandeförordningen avseende Åtgärd 1 genom att besluta om återbetalning, eftersom en sådan återbetalning strider mot sökandens berättigade förväntningar och/eller principen om rättssäkerhet.
4. Den fjärde grunden: Kommissionen har åsidosatt artikel 107.1 FEUF genom att finna att Åtgärd 4 ger sökanden en selektiv ekonomisk fördel.

5. Den femte grunden: I andra hand har kommissionen åsidosatt artikel 16.1 i rättegångsreglerna genom att den inte gjorde en korrekt bedömning av det eventuellt otillåtna och oförenliga stödet som följde av Åtgärd 4.

⁽¹⁾ EUT L 28, 2018, s. 25.

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Överklagande ingett den 23 april 2018 – Zakłady Chemiczne "Siarkopol" Tarnobrzeg mot EUIPO – EuroChem Agro (Unifoska)

(Mål T-259/18)

(2018/C 221/41)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: Zakłady Chemiczne "Siarkopol" Tarnobrzeg sp. z o.o. (Tarnobrzeg, Polen) (ombud: advokaten M. Kondrat)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: EuroChem Agro GmbH (Mannheim, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket Unifoska – Registreringsansökan nr 015017841

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 7 februari 2018 i ärende R 1503/2017-5.

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet och återförvisa ärendet till EUIPO för ny prövning, eller
- ändra det överklagade beslutet och fastställa att det inte föreligger några relativa registreringshinder med avseende på registreringen av EU-ordmärket 01501784 "Unifoska" för varor i klass 1 och att varumärket ska registreras,
- besluta om rättegångskostnaderna till klagandens fördel.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.
 - Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.
-

Överklagande ingett den 27 april 2018 – Gruppo Armonie mot EUIPO (mo.da)**(Mål T-264/18)**

(2018/C 221/42)

Rättegångsspråk: italienska

Parter*Klagande:* Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Italien) (ombud: G. Medri)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* EU-figurmärke innehållande ordelementet "mo.do" – Registreringsansökan nr 16 430 035*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 20 februari 2018 i ärende R 2065/2017-5**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 2017/1001

Överklagande ingett den 27 april 2018 – EBM Technologies mot EUIPO (MobiPACS)**(Mål T-272/18)**

(2018/C 221/43)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Klagande:* EBM Technologies Inc. (Taipei City, Taiwan) (ombud: advokaterna J. Liesegang, M. Jost och N. Lang)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket "MobiPACS" – Registreringsansökan nr 16 400 061*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 19 februari 2018 i ärende R 2145/2017-2**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 42.1 jämförd med artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 4 maj 2018 – Nemius Group mot EUIPO (DENTALDISK)

(Mål T-278/18)

(2018/C 221/44)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Nemius Group GmbH (Obertshausen, Tyskland) (ombud: advokaten C. Bildhäuser)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "DENTALDISK" – Registreringsansökan nr 15 804 024

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 30 januari 2018 i ärende R 741/2017-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, i den del EUIPO avslagit registreringsansökan vad avser klass 10 och klass 35, och istället offentliggöra registreringen även vad avser dessa klasser, samt
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001, jämförd med artikel 7.2 i samma förordning.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV